

FURCSA HÚSVÉT!

Még csak halvány világosság szűrődött be a redőny rései között, mikor riadtan kipattant az ágyból.

- Nem leszek kész – gondolta – Nincs kész a sütemény, a főtt tojás és még tormát is kellene kérni a szomszédból, mivel a boltba már nem mehetek le.

Már indult volna a konyha felé, amikor is fölcsozdott a reggeli fáradtságból és visszarozkadt ágya szélére.

- Nem jön senki! – mondta, tudta egyedül lesz ezen a Húsvéton és, hogy idén nem lesz locsolkodás. Járvány van, ezért nem jöhetnek a gyerekek. Így hát felvette köntösét és kiült a teraszra, legalább a reggeli nap látványa megnyugtatta őt. Enyhe szellő simogatta arcát, ősz hajában csillogtak az ezüstös tincsek.

Elmerengett. Eddigi, életének lassan 75 éve alatt, sosem volt még része effajta ünnepben, hiszen amióta az eszét tudja, mindig volt szentmisén és feltámadási körmeneten.

Fiatalkorában édesanyjával már korán reggel elkezdték a készüléket, sütöttek, főztek és várták a locsolókat. Később az idő múlásával, mikor már gyerekei voltak, két lányával készült a vendégek fogadására, nagymamaként pedig unokáinak tanítgatta a tojásfestés rejtelseit.

Mosoly szépitette meg ráncos arcát, mikor felidézte a kislányok huncutkodását, a festékes kezeckéket és vidám kacagásukat, mikor egymás orrát kenték be pirosra a tojások helyett.

Gondolatai most környezetére terelődtek. Körülnézett, de a természet nem változott. Virágba borult fákat és zöldellő bokrokat látott, érezte, hogy a tavasz lágy illata árasztja el a levegőt. A madarak énekét hallgatva arra gondolt, látszólag a Húsvéti idő beköszöntött, ám mégis más lett minden.

A láthatatlan ellenség, valami vírusféle, egyedüllétre kárhoztatja életében először.

Felsőhajtott és visszament a házba. Számba vette teendőit, ám szomorúan konstataulta, valójában szinte semmi tennivalója, hiszen a házikó patyolat tiszta és a kertben is rend honol.

- Még jó, hogy vettem egy tucát csibét – gondolta - azokkal elleszek egy darabig.

Szokásához híven minden évben vesz párat, amelyeket gondosan felnevelget, hogy később a gyermekeinek adja, legalább néha egyenek kukoricán nevelt csirkét a bolti tápos helyett.

Evégett kiment, kitakarította a helyüket, friss vizet és takarmányt adott nekik, sőt nem sajnálta tőlünk olykor-olykor a zsenge saláta leveleket sem. Sertepertélt egy darabig az udvaron, majd munkája végeztével bement a házba.

Elöntötte a magány és a mérhetetlen bánat. Mint általában, mikor lelki támaszra van szüksége, most is elővette rózsafüzérét és imádkozni kezdett a Szűzanyához.

A dicsőséges olvasó feléig sem jutott, amikor a kuttyája hangos ugatásba kezdett, de mivel tudta, már vén jószág nem törődött vele, csak folytatta imádságát. A pudli csak nem hagyta abba a csaholást, így végül föllállt, hogy utánanézzon a dolognak.

Kiérvén nagy meglepetésében földbegyökerezett a lába, szemét a hála könnyei borították el, szívébe hatalmas melegség költözött.

Ott álltak mind. A két lánya, a fia és a 7 kis unokája, az egész családja a kapu előtt.

Egy nagy táblát tartottak a magasba, tele gyönyörű virágokkal és a két legszebb szóval:

SZERETÜNK MAMA!